

Droga z Jezusem w apostolskiej gotowości

Apostolstwo Modlitwy

Dokument 1

Rzym, grudzień 2014

Spis treści

1. Wstęp

2. Czym jest Apostolstwo Modlitwy

3. Duchowa droga AM

a. Droga serca

b. Wyzwania stawiane ludzkości i misji Kościoła

4. Praktyczny przewodnik

a. Jak żyć duchem AM?

b. Program grupowy

c. Modlitwy AM

1. Wstęp

Apostolstwo Modlitwy (AM), założone w 1844 roku we Francji, następnie powierzone przez Papieża Towarzystwu Jezusowemu, wkracza w teraźniejszość z nierówną witalnością, ale żywi też odnowioną nadzieję. Jako że AM podąża za Kościołem w procesie Nowej Ewangelizacji, pragnie na nowo mówić do świata, który przeszedł przez ogromne zmiany kulturowe, które dotknęły każdego aspektu ludzkiego życia. Nasze społeczeństwo bardzo różni się od tego, w którym zrodziło się AM. Zdajemy sobie sprawę z tego, że aby mówić zrozumiale do dzisiejszych mężczyzn i kobiet, potrzebujemy *nowych metod, nowych języków, a zwłaszcza nowej gorliwości*, jak by to określił święty Jan Paweł II.

AM pragnie uczestniczyć w odnowie Kościoła. Formuły i modlitwy bardzo pożyteczne w przeszłości muszą być dzisiaj dostosowane do potrzeb nowych pokoleń. Przez ostatnie cztery lata, w biurze tego apostolatu w Rzymie, podejmowaliśmy ogólnoświatowy wysiłek, który nazwaliśmy „odnową AM”. Chcemy Wam dzisiaj opowiedzieć o rezultatach tego długiego, wspólnego procesu. Wiemy, że nasz język będzie tutaj w dalszym ciągu prowizoryczny i niekompletny. Zmienia się świat, a my musimy się zmieniać się razem z nim, ciągle się odnawiać. Staraliśmy się określić najważniejsze osie duchowości obecne w myśli ojca F. K. Gautrelet, który zapoczątkował AM w 1844 roku. Wierzmy, że duchowe podstawy, które wtedy wyraził, pozostają cenne i użyteczne i dzisiaj. Skupimy się zatem właśnie na nich w naszym nowym sposobie pojmowania AM. Te podstawy to: *dyspozycyjność apostołska, współpraca w misji Jezusa, życie w osobistej i afektywnej relacji z Nim - relacji symbolizowanej przez Jego Serce, służba Kościołowi w ogólnoświatowej sieci modlitwy, a także służba sprawiedliwości*.

Jak będzie wyglądało nowe AM? Będzie ono duchową drogą inspirowaną symbolem serca – serca człowieka i Serca Jezusa – które w jedność pragną odpowiadać na potrzeby dzisiejszych ludzi. Przede wszystkim będzie ono miało wymiar eklezjalny, będzie siecią serc które modlą się razem z Papieżem za misję Kościoła na całym świecie. Nowe AM będzie światową siecią modlitwy, będzie miało element cyfrowy (zwłaszcza tworzoną obecnie nową międzynarodową stronę internetową). Nowe AM będzie miało także młodą twarz, jeśli uda nam się lepiej zintegrować propozycje formacyjne naszej sekcji młodzieżowej, Eucharystycznego Ruchu Młodzieży (ERM). Będzie pełniło funkcję misyjną, jako że nasze programy będą służyły szkoleniu i odnowie życia duchowego laikatu w parafiach i organizacjach diecezjalnych. Przede wszystkim jednak, AM będzie miało twarz Jezusa – będziemy walczyć o to, aby Chrystus był w centrum naszego życia i abyśmy żyli w zażyłej z Nim przyjaźni. Będziemy apostołami zaproszonymi do pracy z Nim, dyspozycyjnymi w Jego misji w służbie naszych braci i sióstr.

Otrzymane przez Was dokumenty dają wskazówki, które Wy, wraz z Waszymi wiernymi, będziecie sprawdzali w praktyce. Powiecie nam, czy udało nam się usłyszeć głos Ducha i pomożecie nam w tym, abyśmy nadal Go słuchali. Tym sposobem będziemy mogli nadal pomagać naszym ludziom jednoczyć ich życie z Jezusem i oddawać je na służbę innym.

Macie w swoich dłoniach pierwszy z serii czterech dokumentów. Ostatecznie powstaną jeszcze trzy. Dokument 1 ma być inspiracją, ma ustawić fundamenty pod odnowę AM i jest najważniejszy. Jest on adresowany do wszystkich, którzy chcą poznać lub pogłębić swoje rozumienie AM. Dokument 2 to historia AM widziana z perspektywy obecnej odnowy. Dokument 3 zawiera instrukcje dla zespołów krajowych. Dokument 4 jest w przygotowaniu, a będzie zawierał teologiczne i pastoralne objaśnienia propozycji zawartych w poprzednich tekstach.

Dobrej lektury, dobrej modlitwy, dobrego apostołatu!

Claudio Barriga D., sj
Last Director General Delegate

Frédéric Fornos, sj
*Current Director General Delegate**

Apostleship of Prayer
Eucharistic Youth Movement

apora@sjcuria.org

www.apmej.net

Z sugestiami i za aprobatą Papieża Franciszka.

**Objaśnienie: Ten Delegat jest mianowany przez Przełożonego Generalnego Jezuitów, który jest Głównym Dyrektorem AM*

2. Czym jest Apostolstwo Modlitwy (AM)?

„Następnie wyznaczył Pan jeszcze innych siedemdziesięciu dwóch i wysłał ich po dwóch przed sobą do każdego miasta i miejscowości, dokąd sam przyść zamierzał.” (Łk 10, 1)

Nadchodzi jednak godzina, owszem już jest, kiedy to prawdziwi czciciele będą oddawać cześć Ojcu w Duchu i prawdzie, a takich to czcicieli chce mieć Ojciec. (J 4, 23)

AM jest przede wszystkim sposobem na uczynienie nas wewnątrznie gotowymi do podjęcia misji Chrystusa. Źródłem i wzorem takiej gotowości jest Jezus, dany nam i dla nas, stale uobecniający się dla nas w Eucharystii. Przyjmowanie Jego życia prowadzi nas we wdzięczności do codziennego ofiarowania naszego życia Ojcu.

AM jest drogą duchową, którą Kościół proponuje wszystkim chrześcijanom, aby pomóc im w byciu przyjaciółmi i apostołami Zmartwychwstałego Jezusa w codziennym życiu oraz pobudza misyjny zapał. Prowadzi do przymierza osobistej miłości, symbolizowanego przez Jego Serce.

AM jest światową siecią modlitwy odpowiadającą na wyzwania stawiane ludzkości oraz misji Kościoła, co wyrażają comiesięczne intencje Papieża. Modląc się w tych intencjach, rozszerzamy nasze spojrzenie na cały świat, wchodząc osobiście w radości i nadzieje, w ból i cierpienie naszych braci i siostr na świecie.

- AM zaprasza nas do życia w postawie wewnętrznej gotowości apostołskiej, która jest owocem miłości. Musi ona rodzić się z osobistej i intymnej relacji z Ukrzyżowanym i Zmartwychwstałym Panem, w której odnajdujemy Jego miłość i własną miłością Mu odpowiadamy.
- Aby pomóc nam być bardziej dyspozycyjnymi w misji Zmartwychwstałego, nawet w najdrobniejszych, codziennych sprawach, AM zaprasza nas do stosowania pewnych duchowych praktyk i podążania drogą szkoły formacji, którą nazwaliśmy *Drogą serca* (patrz niżej). Te praktyki otwierają nas na Ducha Świętego, który w nas pracuje, jednocząc nasze życie i nasze serce z życiem i Sercem Jezusa. Zapraszają nad do oddawania Ojcu, wraz z Jego Synem, wszystkiego czym jesteśmy i co posiadamy, w sposób prosty, a zarazem radykalny.
- AM zaprasza nas do życia Eucharystią. W niej spotykamy Jezusa dającego swoje życie za nas, to zaś jest najwyższym źródłem i inspiracją dla naszej apostołskiej dyspozycyjności. Kiedy celebруем Eucharystię, jednoczymy się w szczególny sposób z Jezusem, celebруем także pragnienie Ojca, aby połączyć Jego historię z naszą, aby doznawać od Niego uzdrowienia. Spotkanie z Jezusem oczyszcza nas, uwalnia od ciężarów, które nas krępują, uzdalnia do ofiarowania życia w służbie Jego misji.
- AM zaprasza do włączenia się w światową sieć, poprzez którą miliony ludzi modlą się razem z Papieżem w intencjach, które wskazuje nam co miesiąc. Te intencje otwierają nas na pilne potrzeby Kościoła i ludzkości. Prowadzą do poświęcenia życia dla sprawiedliwości Królestwa, w zgodności z tematem comiesięcznych intencji. AM zaprasza ponadto do współpracy z tymi, którzy pracują na rzecz większego braterstwa i sprawiedliwości, nawet z tymi pochodzącymi z innych tradycji religijnych. AM jako służba Kościoła powierzona Towarzystwu Jezusowemu jest wezwane do rozpowszechniania tych intencji, pozostając szkołą modlitwy i wstawiennictwa.
- AM służy wszystkim w Kościele, działając indywidualnie lub jako grupy. Może organizować się w formie ruchu kościelnego, zależnie od lokalnych potrzeb kulturowych i eklezjalnych. W innych kontekstach daje wsparcie nie przyjmując żadnej struktury. Zaprasza do głębszego przeżywania powołania wynikającego ze chrztu, formuje apostołów Ukrzyżowanego i Zmartwychwstałego Pana.
- Tych, którzy pragną iść dalej w relacji z Panem i żyć lepiej odpowiadając na Jego wolę, AM zaprasza do całkowitego oddania życia Sercu Jezusa, zawierając z nim Przymierze (przyjmując konsekrację). Poprzez takie Przymierze z Jezusem osoba w pełni przyjmuje intymną przyjaźń, którą Pan ofiaruje. Taka osoba wyraża także swoje pragnienie bycia jak najbardziej dyspozycyjnym w służbie jako Jego apostoł.

3. Duchowa droga AM

Czym jest duchowa treść AM?

Odpowiadamy na to pytanie w dwóch sekcjach:

*W pierwszej, prezentujemy kierunkowskazy dla rozwoju wiary, które nazywamy **Drogą Serca**, które zainspirują nas do bycia jeszcze bardziej gotowymi do służby Jezusowi.*

Druga sekcja wyjaśnia obecne znaczenie naszej misji wspierania Papieża i Kościoła, polegającej na zaangażowaniu w codzienną modlitwę w powierzonych nam intencjach miesięcznych.

Apostolstwo Modlitwy

Droga serca

Rzym, 3.12.2014

Duchowa treść Apostolstwa Modlitwy (AM) i jego programu formacji jest przez nas prezentowana jako *szkoła serca*. Jej dziewięć stopni prowadzi nas do utożsamienia naszych umysłów, serc i planów z Sercem Jezusa. Cytaty z Pisma Świętego i innych źródeł mówią o nieskończonej miłości Boga do każdego z nas osobiście i do całej ludzkości. Powinny być one medytowane w modlitewnej ciszy, ponieważ opowiadają one o naszej wspólnej z Nim historii życia. Jesteśmy zaproszeni do życia osobistym przymierzem miłości ze Zmartwychwstałym i ofiarowania Mu naszej gotowości do współpracy z Nim w Jego misji, jako Jego apostołowie. Oddajemy się służbie Kościoła i pragniemy, aby Jego współczująca miłość była obecna w świecie. Te strony mają na celu danie spójnej wizji AM i jego duchowej drogi, zapraszając nas do bycia częścią światowej sieci modlitwy.

1. Na początku była Miłość

- Ukochałem cię odwieczną miłością... (Jr 31, 3)
- Czyż może niewiasta zapomnieć o swym niemowlęciu, ta, która kocha syna swego łona? A nawet, gdyby ona zapomniała, Ja nie zapomnę o tobie. (Iz 49, 15)
- W tym przejawia się miłość, że nie my umiłowaliśmy Boga, ale że On sam nas umiłował i posłał Syna... (1 J 4, 10)
- W Nim bowiem wybrał nas przed założeniem świata... (Ef 1, 4)
- Nic nie zdoła nas odłączyć od miłości Boga, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym. (Rz 8, 39)

Pierwszym i najtrwalszym słowem w naszym życiu wiarą jest wieczna miłość Ojca. On przez cały czas wyraża ją w tym, co czyni każdego dnia, mówi przez to: Kocham Cię! Bóg jest miłością (1 J 4, 8), nie może nas nie kochać. MIŁOŚĆ to sposób, w jaki Pan na nas patrzy, niezależnie od kierunku, jaki obrało nasze życie – nawet jeśli oddaliliśmy się od Niego z powodu naszych grzechów. Jego miłość jest bezwarunkowa i nie ustaje nigdy. Jest to fundament i podstawowa zasada naszej drogi duchowej. Nasze życie zaczyna się od Jego miłości, jest przez nią podtrzymywane i pewnego dnia zostanie przez nią przyjęte. Uznanie tej miłości daje nam szansę na to, by na nią odpowiedzieć.

2. Ludzkie serce, potrzebujące i nie znajdujące spoczynku

- Boże, Ty Boże mój, Ciebie szukam; Ciebie pragnie moja dusza, za Tobą tęskni moje ciało, jak ziemia zeschnęła, spragniona, bez wody. (Ps 63, 2)
- Z głębokości wołam do Ciebie, Panie, o Panie, słuchaj głosu mego! (Ps 130, 1)
- Błogosławieni ubodzy w duchu, albowiem do nich należy królestwo niebieskie. (Mt 5, 3)
- Gdzie się ukryłeś, Umiłowany, pozostawiając mnie w rozpacz? (Kantyk duchowy św. Jana od Krzyża)
- Niespokojne jest nasze serce, póki w Tobie nie spocznie (św. Augustyn, Wyznania)

Wszyscy ludzie spragnieni są szczęścia i poszukują go na różne sposoby. Bóg dał nam zdolność do kochania i do życia wdzięcznością. Wiele razy czujemy się jednak biedni i zagubieni, przytłoczeni własną frustracją i głębokimi pragnieniami, niezdolni do rozwiązania osobistych problemów i odnalezienia wewnętrznego pokoju. Proponujemy duchową drogę, drogę modlitwy dla poszukujących oraz dla serc znajdujących się w potrzebie, dla wszystkich którzy pragną przyjąć Jezusa Chrystusa do serca. Jest to droga pokory, w której podatność na zranienia i słabość serca nie jest przeszkodą, jest raczej największą zaletą w spotkaniu z Bogiem, który pochyla się nad ubogimi.

3. W poranionym świecie

- A Bóg widział, że wszystko, co uczynił, było bardzo dobre. (Rdz 1, 31)
- Bo podwójne zło popełnił mój naród: opuścili Mnie, źródło żywej wody, żeby wykopać sobie cysterny, cysterny popękane, które nie utrzymują wody. (Jr 2, 13)
- Wtedy błąkać się będą od morza do morza, z północy na wschód będą krążyli, by znaleźć słowo Pańskie, lecz go nie znajdą. (Am 8, 12)
- Ocknij się! Dlaczego śpisz, Panie? Przebudź się! Nie odrzucaj na zawsze! Dlaczego ukrywasz Twoje oblicze? Zapominasz o nędzy i ucisku naszym? (Ps 44, 24-25)
- Przyszło do swojej własności, a swoi Go nie przyjęli. (J 1, 11)

W podziwie kontemplujemy piękno naszego świata i wielkie dokonania ludzkości. Ale świat, który dzielimy ze sobą, jest poraniony przez bolesne sprzeczności, które są źródłem cierpień i śmierci. Miłość i życie są często przytłoczone przemocą i egoizmem. Słabi i wrażliwi są gnieceni butami silnych. Niszczy się zasoby naturalne. Jest za dużo smutku i samotności. Wśród wołania o pokój i sprawiedliwość, słyszymy głos Ojca, który wzywa nas do powrotu do Niego. Odeszliśmy od ścieżek Pana i Jego planów dla ludzkości.

4. Ojciec posyła swojego Syna, aby nas zbawił

- Oto Ja dokonuję rzeczy nowej: pojawia się właśnie. Czyż jej nie poznajecie? (Iz 43, 19a)
- Dosyć napatrzyłem się na udrękę ludu mego w Egipcie i nasłuchałem się narzekań jego na ciemności, znam więc jego uciemnienie. Zstąpiłem, aby go wyrwać z ręki Egiptu... (Wj 3, 7-8)
- A przecież Ja uczyłem chodzić Efraima, na swe ramiona ich brałem; oni zaś nie rozumieli, że troszczyłem się o nich. Pociągnąłem ich ludzkimi więzami, a były to więzy miłości. Byłem dla nich jak ten, co podnosi do swego policzka niemowlę - schyliłem się ku niemu i nakarmiłem go. (Oz 11, 3-4)
- Albowiem w Chrystusie Bóg jednał z sobą świat, nie poczytując ludziom ich grzechów, nam zaś przekazując słowo jednania. (2 Kor, 5, 19)
- Podobnie także Duch przychodzi z pomocą naszej słabości. (Rz 8, 26)
- Tak Bóg umiłował świat, że Syna swego jedynego dał... (J 3, 16)
- Syn Człowieczy przyszedł szukać i zbawić to, co zginęło (Łk 19, 10)

Bóg w naszym poranionym świecie nas nie opuścił. Mówił nam o swojej miłości wiele razy i na różne sposoby poprzez proroków, a w tych ostatecznych czasach przemówił do nas przez Syna (Hbr 1, 1). W Jezusie Chrystusie Ojciec połączył naszą historię ze swoją, aby odnowić stworzenie i uleczyć poranioną ludzkość. W Nim, umartym dla nas i wskrzeszonym z martwych przez Ojca, odpuszcza nam nasze grzechy. W Nim ogromna miłość Ojca się objawia, jest On zdeterminowany, aby nas zbawiać. Z Nim uczymy się rozpoznawać Ducha Bożego pracującego w tym świecie, przynoszącego stale coś nowego, nawet wśród bólu i trudności.

5. Nazwał nas przyjaciółmi

- Nie lękaj się, bo cię wykupiłem, wezwałem cię po imieniu; tyś mój! Ponieważ drogi jesteś w moich oczach, nabrałeś wartości i Ja cię miłuję... (Iz 43 1.4)
- Potem wyszedł na górę i przywołał do siebie tych, których sam chciał, a oni przyszli do Niego. I ustanowił Dwunastu, aby Mu towarzyszyli, by mógł wysyłać ich na głoszenie nauki... (Mk 3, 13-14)
- Już was nie nazywam sługami, bo sługa nie wie, co czyni pan jego, ale nazwałem was przyjaciółmi, albowiem oznajmiłem wam wszystko, co usłyszałem od Ojca mego. (J 15, 15)
- Oto ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata! (Mt 28, 20)
- Piotr obróciwszy się zobaczył idącego za sobą ucznia, którego miłował Jezus, a który to w czasie uczy spoczywał na Jego piersi... (J 21, 20)

- Przeto i zbawiać na wieki może całkowicie tych, którzy przez Niego zbliżają się do Boga, bo zawsze żyje, aby się wstawiać za nimi. (Hbr 7, 25)
- I dlatego ten, co chciałby pójść za mną, powinien zadowolić się tym samym pożywieniem, co i ja, tym samym napojem i odzieżą itd. Podobnie winien tak samo jak ja pracować za dnia, a czuwać po nocy... (ĆD, 93)

Chrystus nazwał nas swoimi przyjaciółmi i zaprasza nas do osobistego i intymnego przymierza miłości z Nim. On żyje i wstawia się za nas, pociąga nas ku sobie. Jesteśmy dla Niego skarbem, skarbem Jego Serca. Przyjaźń z Nim pomoże nam widzieć świat Jego oczami, będziemy jednością w radościach i cierpieniach, oddamy się Jego służbie naszym braciom i siostram. On jest zawsze z nami i zawsze będzie, do końca wieków.

6. Chrystus trwa w nas

- W owym dniu poznacie, że Ja jestem w Ojcu moim, a wy we Mnie i Ja w was. (J 14, 20)
- "Jeśli Mnie kto miłuje, będzie zachowywał moją naukę, a Ojciec mój umiłuje go, i przyjdziemy do niego, i będziemy u niego przebywać. (J 14, 23)
- Trwajcie we mnie, jak ja w was trwam. Jak mnie umiłował Ojciec, tak i ja was umiłowałem. Trwajcie w miłości mojej. (J 15, 4.9)
- Czyż nie wiecie, żeście świątynią Boga i że Duch Boży mieszka w was? (1 Kor 3, 16)
- Wy zaś zachowujecie w sobie to, co słyszeliście od początku. Jeżeli będzie trwało w was to, co słyszeliście od początku, to i wy będziecie trwać w Synu i w Ojcu. (1 J 2, 24)
- Niech Chrystus zamieszka przez wiarę w waszych sercach; abyście w miłości wkorzeni i ugruntowani... (Ef 3, 17)
- My wszyscy z odsoniętą twarzą wpatrujemy się w jasność Pańską jakby w zwierciadle; za sprawą Ducha Pańskiego, coraz bardziej jaśniejąc, upodabniamy się do Jego obrazu. (2 Kor 3, 18)

Bóg pragnie zamieszkać w naszych sercach w swojej nieskończonej miłości. Jezus pozostawił swoim uczniom niespodziewaną obietnicę przed śmiercią – chce być w każdym z nas. Święty Paweł daje temu świadectwo mówiąc już nie o sobie, ale o żyjącym w nim Chrystusie. Jest to ostateczny horyzont, ku któremu prowadzi nas Duch Święty w naszym życiu wiarą. Pragnie zjednoczyć chrześcijanina z Chrystusem w ciele, duszy i duchu. My także tego pragniemy, prosimy o to z pokornym sercem wiedząc, że własnymi siłami nigdy tego nie osiągniemy. Wierzmy, że zjednoczenie z Chrystusem dokonuje się w szczególny sposób w Eucharystii. Chrystus daje się nam w swoim Ciele i Krwi, stapiając nasze serca z Jego Sercem, abyśmy mogli być i działać tak, jak On.

7. Razem z Nim ofiarujemy nasze życie

- Podobnie także Duch przychodzi z pomocą naszej słabości. (Rz 8, 26)
- Ta uboga wdowa wrzuciła najwięcej ze wszystkich, którzy kładli do skarbony. Wszyscy bowiem wrzucali z tego, co im zbywało; ona zaś ze swego niedostatku wrzuciła wszystko, co miała, całe swe utrzymanie. (Mk 12, 43-44)
- Wziął chleb, i dzięki uczyniwszy połamał i rzekł: „To jest ciało moje za was wydane; to czyńcie na moją pamiątkę.” (Łk 22, 19)
- Oto ja, służebnica Pańska, niech mi się stanie według słowa twego. (Łk 1, 38)
- A zatem proszę was, bracia, przez miłosierdzie Boże, abyście dali ciała swoje na ofiarę żywą, świętą, Bogu przyjemną, jako wyraz waszej rozumnej służby Bożej. (Rz 12, 1)
- Oto idę, abym spełniał wolę Twoją (Hbr 10, 9)
- *Zabierz, Panie, i przyjmij całą wolność moją, pamięć moją i rozum, i wolę moją całą, cokolwiek mam i posiadam. Ty mi to wszystko dałeś - Tobie to, Panie, oddaję. Twoje jest wszystko. Rozporządzaj tym w pełni wedle swojej woli. Daj mi jedynie miłość Twoją i łaskę, albowiem to mi wystarcza. (ĆD, 234)*

Zbliżanie się do Chrystusa prowadzi nas do dawania swojego życia innym, tak jak On to czynił. Uczymy się, że mimo naszych słabości i ograniczeń, nasze życie jest przydatne innym. Wiedząc, że jesteśmy kochani, wybrani i zamieszkani przez Niego otrzymujemy godność, zostajemy napełnieni wdzięcznością i uzdolnieni do odpowiadania na tak wielkie dobra naszą apostołską gotowością. Ofiarujemy własne życie wbrew egoizmowi i lenistwu, które niweczą działanie Boga w nas. On nas uczy hojnie odpowiadać na Jego wezwanie, tak jak uczyniła to Maryja z Nazaretu. On nie chce zbawiać nas czy zmieniać świata bez nas. Nawet jeśli moja ofiara wydaje mi się bez znaczenia, Ojciec złączy ją z życiem i Sercem swojego Syna, który za nas dał życie na krzyżu. Łącząc się z Jezusem zbliżamy się do cierpienia świata i uczymy się na nie odpowiadać tak, jak On. Wyznajemy Ojcu naszą gotowość do współpracy z Synem, jednocześnie modląc się pokornie do Ducha Świętego, abyśmy nie stawiali mu przeszkód. Przez Eucharystię jesteśmy karmieni i motywowani w szczególny sposób, bo w niej odnajdujemy doskonałą ofiarę Chrystusa dla Ojca – wzór naszego ofiarowania.

8. Misja miłosierdzia

- Postął mnie, by głosić dobrą nowinę ubogim, by opatrywać rany serc złamanych... (Iz 61, 1)
- Nie odwracaj twarzy od żadnego biedaka, a nie odwróci się od ciebie oblicze Boga. (Tb 4, 7)
- To dążenie niech was ożywia; ono też było w Chrystusie Jezusie (Flp 2, 5)
- Zdjęty litością, wyciągnął rękę, dotknął go i rzekł do niego: «Chcę, bądź oczyszczony!». (Mk 1, 41)

- Przypomnieć sobie historię tego, co mam kontemplować. Tutaj – trzy Osoby Boskie spoglądają na całą powierzchnię i obszar całego świata pełnego ludzi... (ĆD 102) Widzieć osoby jedne po drugich. A najpierw te na obliczu ziemi, tak bardzo różnorodne w stroju, w sposobie bycia. Jedni są biali, inni czarni; jedni żyją w pokoju, drudzy w stanie wojny; jedni płaczą, drudzy się śmieją; jedni zdrowi, drudzy chorzy; jedni się rodzą, inni umierają itd. (tamże, 106)

Bóg, Ojciec Jezusa i nasz pragnie, aby Jego miłosierdzie było obecne w świecie. Czyni to w nas i przez nas, Jego uczniów. Jesteśmy zaproszeni, aby pełne miłości spojrzenie Ojca na ludzkość uczynić swoim i aby współdziałać z Sercem Jezusa. Jesteśmy posłani razem z Synem na granice ludzkiego życia, na różne sposoby. Jesteśmy posłani do miejsc, w których mężczyźni i kobiety cierpią niesprawiedliwość, aby pomagać, uzdrawiać i podtrzymywać ludzi o złamanym sercu. Nawet jeśli jesteśmy fizycznie ograniczeni przez choroby, nawet jeśli czujemy się niezdolni do zmieniania niesprawiedliwych struktur społecznych, uczestniczymy w misji, spoglądając z miłosierdziem, tak jak Bóg, na naszych braci i siostry. Jako że sami doznaliśmy miłosierdzia Bożego, możemy je okazywać. Idziemy ponad granicami Kościoła, ponieważ gdzie jest miłosierdzie, jest też Duch Jezusa. Przez modlitwę i konkretne działania możemy przyłączyć się do osób otwartych na tego Ducha z innych kultur i tradycji religijnych i pracować na rzecz przyniesienia ulgi w cierpieniu tym, którzy najbardziej tego potrzebują.

9. Światowa sieć serc czujna na potrzeby ludzkości.

- Przez wzgląd na Syjon nie umilknę, przez wzgląd na Jerozolimę nie spocznę, dopóki jej sprawiedliwość nie błysnie jak zorza i zbawienie jej nie zapłonie jak pochodnia. (Iz 62, 1)
- Abraham rzekł: "Czy zamierzasz wygubić sprawiedliwych wespół z bezbożnymi? (...)" Odpowiedział Pan: "Nie zniszczę przez wzgląd na tych dziesięciu". (Rdz 18, 23-33)
- Wszyscy oni trwali jednomyślnie na modlitwie razem z niewiastami, Maryją, Matką Jezusa, i braćmi Jego. (Dz 1, 14)
- Następnie wyznaczył Pan jeszcze innych siedemdziesięciu dwóch i wysłał ich po dwóch przed sobą do każdego miasta i miejscowości, dokąd sam przyjsć zamierzał. (Łk 10, 1)
- Wy również, niby żywe kamienie, jesteście budowani jako duchowa świątynia, by stanowić święte kapłaństwo, dla składania duchowych ofiar, przyjemnych Bogu przez Jezusa Chrystusa (1 P 2, 5)
- A Jezus znowu rzekł do nich: "Pokój wam! Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam". (J 20, 21)

AM jest światową siecią modlitwy w służbie Papieża, działającą poprzez modlitwę w intencjach przedstawianych przez niego co miesiąc. Te intencje wyrażają aktualne wyzwania stawiane ludzkości i Kościołowi, będące troskami Ojca Świętego. Chcemy, aby one kierunkowały naszą modlitwę i działania w danym miesiącu.

Ta sieć tworzona jest przez wszystkich, którzy są dyspozycyjni do współpracy w misji Chrystusa poprzez codzienne ofiarowanie życia, niezależnie od miejsca czy sytuacji, w której się znajdują. Wezwanie do misji jest ogniem, który czyni nas apostołami posłanymi przez Serce Ojca do serca świata.

Pierwszymi zaproszonymi są katolicy z różnych krajów i kultur, z różnych rodzin duchowych. AM wykorzystuje bogactwo i różnorodność służbie jedności Kościoła. Inni także są zaproszeni: wyzwania zawarte w intencjach papieskich otwierają nas na współpracę z innymi chrześcijanami i wszystkimi, którzy pracują na rzecz większej sprawiedliwości i miłości w świecie.

Wyzwania stawiane ludzkości i misji Kościoła

Każdego miesiąca Ojciec Święty powierza AM dwie intencje, które wyrażają jego troskę o ludzkość i Kościół. Razem zobowiązujemy się do modlitwy, AM jest ponadto odpowiedzialnie za rozpowszechnianie tych intencji po świecie, aby jak najwięcej osób towarzyszyło Papieżowi w jego modlitwie. Wspólna modlitwa z Papieżem jest pierwszym symbolem, sposobem wyrażania związania AM z misją Kościoła Powszechnego.

W tych intencjach dostrzegamy mądre i wiarygodne spojrzenie Ojca Świętego na problemy światowe, które go zajmują. Jego spojrzenie jest prawdziwie uniwersalne, wyczułone na radości i cierpienia dzisiejszych mężczyzn i kobiet, jest on bowiem głową całego Kościoła. Intencje uważamy za prawdziwe wyzwania, które stawiane są naszej modlitwie i które powinny kierować naszym życiem. Jest to przede wszystkim wyzwanie do życia spójnego z tym, o co się modlimy. Ponadto zapraszają nas one do przybliżenia się w danym miesiącu do ludzi lub instytucji (kościelnych lub nie) które działają w sprawach, o które się modlimy, aby wspólnie działać na rzecz tego, co nas dotyczy.

Są dwa typy intencji: Powszechna i Ewangelizacyjna

Intencje powszechna dotyczą problemów dotyczących wszystkich ludzi dobrej woli, nie tylko katolików. Są to troski Kościoła Powszechnego, ale wychodzą także ponad jego granice. Zwykle oparte są na pragnieniu sprawiedliwości i pokoju w świecie i zaangażowaniu Kościoła w takie sytuacje. Papież zaprasza nas do modlitwy i pracy, posyła nas jako modlący się Kościół w postawie pokornej służby i dialogu ze światem. Jesteśmy otwarci na współpracę z ludźmi wyznającymi inne religie albo myślącymi inaczej niż my.

Intencje ewangelizacyjne dotyczą z kolei wyzwań stawianych Kościołowi, pokazują pragnienie uczynienia z niego lepszego narzędzia ewangelizacji.

Tym sposobem misja Kościoła przestaje być jedynie czymś, co dzieje się w dalekich krajach. Wszystko w Kościele jest misyjne. Obie listy intencji modlitewnych są misyjne, ponieważ ich celem jest to, aby ochrzczeni lepiej służyli misji Kościoła w dzisiejszym świecie, skupiając się na konkretnych wyzwaniach. Modlitwa o to otwiera nam perspektywy na wymiar światowy, na dzielenie radości i nadziei, bólu i cierpienia naszych braci i sióstr.

W niektórych krajach biskupi dodają trzecią intencję, która również będzie częścią posługi AM w tym konkretnym miejscu.

4. Praktyczny przewodnik

a) W jaki sposób mogę *osobiście* żyć drogą duchową AM?

A On rzekł do nich: "Dlatego każdy uczony w Piśmie, który stał się uczniem królestwa niebieskiego, podobny jest do ojca rodziny, który ze swego skarbcza wydobywa rzeczy nowe i stare". (Mt 13, 52)

W ciągu 170 lat istnienia zmieniały się praktyki duchowe AM. Dziś, w „twórczej wierności” pierwotnemu charyzmatowi AM, spojrzeliśmy do skarbcza duchowego naszej tradycji i chcemy zaproponować niektóre stare i niektóre nowe praktyki. Wraz ze wskazówkami, które nazwaliśmy „Drogą serca”, pomogą nam one formować serca do apostołskiej gotowości. Zespoły krajowe i każda osoba mogą dostosowywać je do swoich duchowych potrzeb i sytuacji.

1. Trzy czasy modlitwy: moja codzienna modlitwa może odbywać się w trzech częściach. Wybiorę formę, które najbardziej mnie inspiruje i pomaga mi stawać się bardziej dyspozycyjnym. Mogę postawić przed sobą obraz Jezusa lub Krzyż. Mogę się modlić w specjalnym miejscu w moim domu. Mogę odmówić używać środków cyfrowych itd.

- **Z Jezusem o poranku:** Na początku dnia szukam chwili ciszy, aby oddać swoje życie Zmartwychwstałemu, aby przygotować się na to, czego oczekiwał będzie ode mnie Ojciec. Mówię: **Ojcze, powierzam Ci moje serce.** Mogę także odmówić napisaną modlitwę ofiarowania. Słucham Jego głosu, kochającego, prawdziwego, mówiącego: jestem z Tobą, łagodnie przyjmującego moje życie. Oddaję je dla misji Kościoła, w której chcę współdziałać każdego dnia, modląc się, aby ludzkość i Kościół sprostały stawianym im wyzwaniom, przedstawionym w intencjach papieskich.
- **Z Jezusem w ciągu dnia:** w różnych momentach dnia, świadomy tego, że jestem w obecności Pana, powtarzam to, co mówiłem o poranku: **Ojcze, powierzam Ci moje serce.**
- **Z Jezusem nocą:** Pod koniec dnia, w chwili ciszy, proszę Ducha Świętego, aby pokazał mi, jak Zmartwychwstały towarzyszył mi podczas tego dnia i dziękuję Mu. Pytam siebie, czy byłem gotowy do podjęcia Jego misji i znów Mu dziękuję. Widzę, że byłem przeszkodą w Jego pracy we mnie i proszę, aby mnie uleczył. Proszę o pomoc do życia w zjednoczeniu z Nim jutro. Czuję, że Jezus mi błogosławi.

*Objaśnienie: w Dokumencie 3, w Dodatku 1 znajdują się bardziej szczegółowe propozycje modlitwy trzema czasami modlitwy

2. Jestem członkiem sieci AM: utrzymując kontakt z Biurem Krajowym w moim kraju lub kraju sąsiednim. Proszę o ulotki, magazyny, wieści i inne materiały, które pomogą mi pogłębiać moją relację z Jezusem i utrzymać kontakt z siecią światową. Jeśli to możliwe,

uczestniczę w spotkaniach grup, w formacji, w mediach społecznościowych. Symbolem mojej łączności jest codzienna modlitwa w intencjach papieskich, zwłaszcza zaś **Pierwsze Piątki miesiąca**. Są to tradycyjne dni, w których wspominamy objawienie Bożej miłości na krzyżu oraz miłość Najświętszego Serca do ludzkości. Jeśli to możliwe, będę tego dnia uczestniczył w Eucharystii. Przestrzegam wskazówek Biura Krajowego w tych kwestiach.

Podsumowując, co wyróżnia Apostoła Modlitwy?

- Przeżywa on trzy czasy codziennej modlitwy, aby złączyć swoje życie ze Zmartwychwstałym Jezusem i ofiarować Mu je w apostołskiej gotowości.
- Poświęca swoje życie w modlitwie i służbie, w odpowiedzi na wyzwania stawiane Kościołowi i ludzkości, określone w comiesięcznych intencjach papieskich.
- „Droga Serca” jest jego duchowym drogowskazem i szkołą formacji.
- Jest członkiem lokalnej i światowej sieci AM

Przeżywa to wszystko czerpiąc siłę z praktyk wiary podstawowych dla wszystkich chrześcijan:

- *Eucharystii*, która prowadzi do wewnętrznego doświadczenia Serca Jezusa. Uczy nas życia z Jezusem i jak Jezus, w służbie misji. W każdej Eucharystii uobecniamy Jezusa oddającego się na śmierć za ludzkość – jest to najwyższy wzór ofiary i dyspozycyjności.
- *Miłość i pobożność Maryjna*, do tej, której serce przepełnione było Jezusem i Jego planami.
- *Bycie członkiem grupy*, przyłączenie się do innych, którzy idą drogą AM, jeśli to możliwe.
- *Formacja ciągła*: która daje nowe treści komunii z Jezusem i utwierdza wzrost apostoła. Powinna ona zawierać elementy dotyczące formacji ściśle związanej z AM (Serce Jezusa, modlitwa wstawiennicza, historia AM itp.) a także formacji ogólnej, karmiącej wiarę chrześcijańską (Biblia, teologia, duchowość, sakramenty itd.).

UWAGA: Treść duchowa i praktyki odnowionego AM będą kierunkowały programy formacyjne naszej gałęzi młodzieżowej, Eucharystycznego Ruchu Młodzieży. Należy dostosować je do wieku członków.

Dla głębszego zaangażowania: Przymierze z Jezusem (konsekracja)

Osoba, która w ramach AM czuje się zaproszona do głębszego zjednoczenia z Sercem Jezusa i do bycia bardziej dyspozycyjnym w misji może poprosić o możliwość złożenia specjalnej przysięgi, którą nazywamy *Przymierzem z Jezusem („konsekracją Sercu Jezusowemu”)*. Chociaż Przymierze takie nie jest obowiązkowe, aby być apostołem modlitwy, jest to horyzont, ku któremu prowadzą nasze praktyki i *Droga serca*. Jest to opcja, którą można wybrać w sposób wolny, aby przypieczętować głębszą przynależność do Chrystusa w życiu prywatnym, rodzinnym czy wspólnotowym. Oznacza ona także większą odpowiedzialność

wobec samego AM. *Przymierze z Jezusem* ma formę określoną we wskazaniach biura krajowego i jest dostosowane do kontekstu kulturowego. *Przymierze* można odnawiać w szczególne dni, np. Pierwsze Piątki miesiąca, urodziny czy przy innych ważnych okazjach.

b) Program grupowy AM

Członkowie grup AM są inspirowani *Drogą serca* i starają się żyć wyżej wymienionymi praktykami.

Każda grupa powinna skonsultować z biurem krajowym wytyczne i materiał formacyjny, np. przez stronę internetową AM lub media społecznościowe. Sugerujemy, aby grupy:

- Podzieliły się dokumentem *Droga serca*, pomagając sobie nawzajem w dostosowaniu programu modlitwy i życia codziennego. Mogą używać materiału do pracy zapewnionego przez biuro krajowe.
- Uczestniczyły w zebraniach krajowych lub regionalnych, rekolekcjach i sesjach formacyjnych proponowanych przez biuro krajowe.
- Zdecydowały, w jaki sposób stać się członkami światowej sieci modlitwy, zwłaszcza w ramach Pierwszych Piątków miesiąca, zgodnie z sugestiami biura krajowego.
- Przemyślały znaczenie intencji papieskich. Grupa może razem znaleźć jakieś zaangażowanie do przeżycia w danym miesiącu, osobiście lub we wspólnocie, w kluczu intencji modlitwy. Można zorganizować wspólnotową modlitwę (adorację, czuwanie, godzinę świętą, różaniec, procesję) czy też podjąć konkretne działania z innymi ludźmi, aby rozpowszechnić te intencje.
- Wchodziły w kontakty z instytucjami związanymi z treścią konkretnej intencji i zaplanować jakąś wspólną akcję (np. kiedy Papież modli się za chorych, zorganizować w danym miesiącu dodatkową posługę w szpitalu).
- Rozpowszechniały intencje we własnych parafiach.
- Przygotowywały i organizowały *Przymierze z Jezusem* dla każdego z członków wspólnoty.
- Zaplanowały sesje formacyjne dla pogłębienia życia w AM.
- Uczestniczyły w sesjach formacyjnych na tematy wiary, np. Biblii, teologii, sakramentów itd. Mogą być one organizowane przez samą grupę AM, można brać udział w formacji organizowanej przez parafie czy centra duchowe.

Modlitwy AM

Propozycja nowej modlitwy ofiarowania

Ojcze, oto jestem.
Wiem, że zawsze jesteś ze mną.
Składam moje Serce w Sercu Jezusa,
Twojego Syna, który codziennie daje się nam w Eucharystii.
Niech Duch Święty umocni mnie do życia Ewangelią
we wszystkim co robię i co mówię.
Oddaję Ci ten dzień – wszystkie moje modlitwy, prace, radości i cierpienia
– wszystko, czym jestem i co posiadam.
Razem z Maryją, Matką Kościoła, modlę się za misję Kościoła, za wszystkich
członków Apostolstwa Modlitwy i w intencjach papieskich tego miesiąca. Amen.

Ofiarowanie

Boże, nasz Ojcze, Tobie oddaję mój dzień.
Oddaję Ci moje modlitwy, myśli, słowa,
Działanie, radości i cierpienia
W jedności z Sercem Jezusa, Twojego Syna,
Który nadal ofiaruje się w Eucharystii dla zbawienia świata.
Niech Duch Święty, który prowadził Jezusa,
Będzie moim przewodnikiem i siłą w dniu dzisiejszym,
Abym był świadkiem Twojej miłości.
Razem z Maryją, Matką naszego Pana i Kościoła,
Modlę się zwłaszcza w intencjach papieskich tego miesiąca...

Modlitwa o odnowę Apostolstwa Modlitwy.

Ojcze, Panie nieba i ziemi,
ponad sto siedemdziesiąt lat temu
rozpaliłeś płomień
w sercach mężczyzn i kobiet.
Płomień, który rozprzestrzenił się na cały świat.

Oni wszyscy rozpaleni byli pragnieniem opowiadania Twej Dobrej Nowiny,
rozgłaszania Twej Ewangelii miłości wszystkim ludziom.

Przybliżając ich serca do Serca Twojego Syna,
uczyniłeś ich Twoimi apostołami przez modlitwę.
Powołałeś ich do służenia
misji Twojego Kościoła
w samym sercu świata.

Dzisiaj my, mężczyźni i kobiety,
należący do Apostolstwa Modlitwy,
nadal płonimy ogniem Twojej miłości.
W dalszym ciągu chcemy odpowiadać na pragnienia
naszych braci i siostr na całym świecie.

Weź, Panie i przyjmij nasze życia.
Wybuchnij w nas na nowo żywym płomieniem,
uczyni nas uległymi wobec Twojego Ducha.
Niech ogólnoświatowa misja modlitwy,
którą nam powierzyłeś,
przyniesie Twoją kochającą Obecność,
dziś i jutro,
do głębi serc ludzkości.